

тамъ; защото гладътъ бѣше въ Ханаан-
6 ската земя. А Иосифъ бѣше управите-
льтъ на мѣстото: той продаваше на всич-
китѣ люде на оназъ земя; и дойдоха
Иосифовитѣ братя и поклониха му се съ
7 лице до земята. А Иосифъ, като видѣ
братята си, позна ги; но показа се чуж-
денецъ на тѣхъ, и говорѣше имъ жестоко,
и рече имъ: Отъ дѣ идете? А тѣ реко-
ха: Отъ Ханаанската земя, за да купимъ
8 храна. И позна Иосифъ братята си; но
9 тѣ него не познаха. И науми си Иосифъ
сънищата които бѣше сънувалъ за тѣхъ,
и рече имъ: Съгледатели сте вие: дой-
дохте да прѣгледате голотата на тази
10 земя. А тѣ му рекоха: Не, господине
мой; но дойдоха рабитѣ ти да купятъ
11 храна. Ние всички сме синове на одного
человѣка: прави *человѣци* сме: рабитѣ
12 твои не сж съгледатели. И рече имъ:
Не; но голотата на мѣстото дойдохте да
13 прѣгледате. А тѣ рекоха: Ние твоитѣ
раби сме дванадесетъ братя, синове на
едного человѣка въ Ханаанската земя;
и, ето, най-младиятъ се намира съ отца
14 ни, и единътъ не сжществува. И рече